

392L0112

31.12.92

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

Nr L 409/11

RÅDETS DIREKTIV 92/112/EEG

av den 15 december 1992

om åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från titandioxidindustrin

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 100a i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

i samarbete med Europaparlamentet ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Rådets direktiv 89/428/EEG av den 21 juni 1989 om åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från titandioxidindustrin ⁽⁴⁾ upphävdes av domstolen i dess dom av den 11 juni 1991 ⁽⁵⁾ på grund av att felaktig rättslig grund hade tillämpats.

Om medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa nämnda direktiv behöver de inte besluta om nya åtgärder för att följa det här direktivet, förutsatt att de åtgärder som redan vidtagits överensstämmer med detta.

Det rättsliga tomrum som orsakats av upphävandet av nämnda direktiv kan negativt påverka såväl miljön som konkurrensvillkoren inom titandioxidsektorn. Det rättsläge som följde av nämnda direktiv bör därför återställas.

Syftet med detta direktiv är en tillnärmning av nationella regler om villkoren för produktion av titandioxid, för att undanröja rådande snedvridning av konkurrensvillkoren mellan olika producenter inom sektorn och säkerställa en hög miljöskyddsnivå.

Enligt rådets direktiv 78/176/EEG av den 20 februari 1978 om avfall från titandioxidindustrin ⁽⁶⁾, särskilt artikel 9 i detta, skall medlemsstaterna utarbeta program för att gradvis minska och slutligen eliminera förorening genom

avfall från industrianläggningar som existerade den 20 februari 1978.

Genom dessa program fastställs allmänna mål för att minska förorening från flytande, fast och gasformigt avfall vilka skulle uppnås före den 1 juli 1978. Programmen skulle överlämnas till kommissionen så att denna kunde lämna lämpliga förslag till rådet om harmonisering av programmen såvitt avser en minskning och slutlig eliminering av föroreningen och en förbättring av konkurrensvillkoren inom titandioxidindustrin.

För att skydda vattenmiljön bör dumpning av avfall och utsläpp av vissa typer av avfall, särskilt fast avfall och starksyraavfall, förbjudas och utsläpp av andra typer av avfall, särskilt svagsyraavfall och neutraliserat avfall, gradvis minskas.

Befintliga industrianläggningar bör använda lämpliga system för att behandla avfallet, så att de uppsatta målen kan nås inom de fastställda tidsfristerna.

Installation av sådana system för behandling av svagt surt avfall och neutraliserat avfall från vissa anläggningar kan medföra betydande tekniska och ekonomiska svårigheter. Medlemsstaterna bör därför kunna uppskjuta genomförandet av bestämmelserna, under förutsättning att ett program utarbetas för att effektivt minska föroreningen, som överlämnas till kommissionen. Om medlemsstaterna har sådana svårigheter bör kommissionen kunna förlänga de aktuella tidsfristerna.

Beträffande utsläpp av vissa typer av avfall bör medlemsstaterna kunna använda kvalitetsmål på ett sådant sätt att resultaten i alla avseenden motsvarar dem som uppnås med hjälp av gränsvärden. Denna överensstämmelse bör visas genom ett program som överlämnas till kommissionen.

Om inte annat följer av skyldigheter som medlemsstaterna ålagts genom rådets direktiv 80/779/EEG av den 15 juli 1980 om gränsvärden och riktvärden för luftkvalitet med avseende på svaveldioxid och luftburet stoft ⁽⁷⁾ och rådets direktiv 84/360/EEG av den 28 juni 1984 om bekämpning av luftförorening från industrianläggningar ⁽⁸⁾, är det lämpligt att skydda luftkvaliteten genom

⁽¹⁾ EGT nr C 317, 7.12.1991, s. 5.

⁽²⁾ EGT nr C 94, 13.4.1992, s. 158 och EGT nr. C 305, 23.11.1992.

⁽³⁾ EGT nr C 98, 21.4.1992, s. 9.

⁽⁴⁾ EGT nr L 201, 14.7.1989, s. 56.

⁽⁵⁾ Dom av den 11 juni 1991, mål C-300/89, kommissionen mot rådet.

⁽⁶⁾ EGT nr L 54, 25.2.1978, s. 19. Direktivet senast ändrat genom direktiv 83/29/EEG (EGT nr L 32, 3.2.1983, s. 28).

⁽⁷⁾ EGT nr L 229, 30.8.1980, s. 30. Direktivet senast ändrat genom direktiv 89/427/EEG (EGT nr L 201, 14.7.1989, s. 53).

⁽⁸⁾ EGT nr L 188, 16.7.1989, s. 20.

att fastställa lämpliga utsläppsnormer för gasformiga utsläpp från titandioxidindustrin.

För att kontrollera att åtgärderna genomförs effektivt bör medlemsstaterna utöva tillsyn i en omfattning som beror av varje enskild anläggnings faktiska produktion.

Allt avfall från titandioxidindustrin bör undvikas eller återanvändas när detta är tekniskt och ekonomiskt möjligt. Sådant avfall bör återanvändas eller bortskaffas utan fara för människors hälsa eller för miljön.

Bestämmelserna i detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas möjligheter att inom direktivets tillämpningsområde bibehålla eller anta strängare bestämmelser för att skydda miljön.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I överensstämmelse med artikel 9.3 i direktiv 78/176/EEG fastställs i detta direktiv åtgärder för harmonisering av programmen för att minska och slutligen eliminera förorening genom avfall från befintliga industrianläggningar samt förbättra konkurrensvillkoren inom titandioxidindustrin.

Artikel 2

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) När sulfatprocessen används avses med:

— *fast avfall:*

- olösliga malmrester som inte brutits ner av svavelsyra under framställningsprocessen,
- järnvitriol, dvs. kristallint järnsulfat ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$),

— *starksyraavfall:*

- moderlut, som uppkommer i filtreringsfasen efter hydrolys av titanylsvafatlösningen. Om denna moderlut kommer i kontakt med svagsyraavfall som totalt innehåller mer än 0,5 % svavelsyra och olika tungmetaller⁽¹⁾, skall vätskorna och avfallet tillsammans betraktas som starksyraavfall,

— *restprodukter från avfallsbehandling:*

- filtreringssalter, slam och flytande avfall som uppkommer vid behandling (koncentration och neutralisation) av starksyraavfall och som innehåller olika tungmetaller, men inte neutraliserat och filtrerat eller dekanterat avfall som endast innehåller spår av tungmetaller och som före utspädning har ett pH-värde över 5,5,

— *svagsyraavfall:*

- tvättvatten, kylvatten och kondensat samt övrigt slam och flytande avfall som inte omfattas av ovanstående definitioner och som innehåller högst 0,5 % fri svavelsyra,

— *neutraliserat avfall:*

- vätskor med ett pH-värde över 5,5 som endast innehåller spår av tungmetaller och som framställs direkt genom filtrering eller dekantering av stark- eller svagsyraavfall, sedan det behandlats för att minska surheten eller innehållet av tungmetaller,

— *stoff:*

- samtliga typer av stoff från produktionsanläggningar, särskilt malm- och pigmentstoff,

— *SO_x:*

- gasformig svaveldioxid och svaveltrioxid som frigjorts vid de olika stegen i framställningsprocessen och den interna avfallsbehandlingen, inbegripet syradroppar.

b) När klorprocessen används avses med

— *fast avfall:*

- olösliga malmrester som inte brutits ner av klor under framställningsprocessen,
- metallklorider och metallhydroxider (filtreringsämnen) i fast form som uppkommer vid framställningen av titantetraklorid,
- koksrester som uppkommer vid framställningen av titantetraklorid,

— *starksyraavfall:*

- avfall som innehåller mer än 0,5 % fri saltsyra och olika tungmetaller⁽²⁾,

— *restprodukter från avfallsbehandling:*

- filtreringssalter, slam och flytande avfall som uppkommer vid behandling (koncentration och neutralisation) av starksyraavfall och som innehåller olika tungmetaller, men inte neutraliserat och filtrerat eller dekanterat avfall som endast innehåller spår av tungmetaller och som före utspädning har ett pH-värde över 5,5,

— *svagsyraavfall:*

- tvättvatten, kylvatten och kondensat samt övrigt slam och flytande avfall som inte omfattas av ovanstående definitioner och som innehåller högst 0,5 % fri saltsyra,

— *neutraliserat avfall:*

- vätskor med ett pH-värde över 5,5 som endast innehåller spår av tungmetaller och som framställs direkt genom filtrering eller dekantering av stark- eller svagsyraavfall, sedan det behandlats för att minska surheten eller innehållet av tungmetaller,

⁽¹⁾ Starksyraavfall som har späts ut så att det innehåller högst 0,5 % fri svavelsyra omfattas också av denna definition.

⁽²⁾ Starksyraavfall som har späts ut så att det innehåller högst 0,5 % fri svavelsyra omfattas också av denna definition.

— *stoft*:

— samtliga typer av stoft från produktionsanläggningar, särskilt malm-, pigment- och koksstoft,

— *klor*:

— gasformigt klor som frigjorts vid de olika stegen i framställningsprocessen.

c) När sulfat- eller klorprocessen används avses med

— *dumpning*:

— varje avsiktligt utsläpp till inlandsytvatten, inre kustvatten, territorialvatten eller öppna havet av ämnen och material från fartyg eller luftfartyg⁽¹⁾.

2. De begrepp som definieras i direktiv 78/176/EEG skall ha samma betydelse i detta direktiv.

Artikel 3

Dumpning av samtliga typer av fast avfall, starksyraavfall, restprodukter från avfallsbehandling, svagsyraavfall eller neutraliserat avfall som avses i artikel 2 skall förbjudas från och med den 15 juni 1993.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utsläpp av avfall till inlandsytvatten, inre kustvatten, territorialvatten och öppet hav förbjuds

a) såvitt gäller fast avfall, starksyraavfall och restprodukter från avfallsbehandling från befintliga industrianläggningar som använder sulfatprocessen

— från den 15 juni 1993 i samtliga ovan nämnda vattenområden,

b) såvitt gäller fast avfall och starksyraavfall från befintliga industrianläggningar som använder klorprocessen

— från den 15 juni 1993 i samtliga ovan nämnda vattenområden.

Artikel 5

Om en medlemsstat har betydande ekonomiska och tekniska svårigheter att uppfylla kraven till den dag som anges i artikel 4, får kommissionen bevilja en förlängning av fristen under förutsättning att ett program för att effektivt minska utsläppen av avfallet lämnas till kommissionen senast den 15 juni 1993. Programmet skall leda till att sådana utsläpp slutgiltigt förbjuds senast den 30 juni 1993.

Senast tre månader efter det att detta direktiv antagits skall kommissionen underrättas och konsulteras om sådana fall. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater.

⁽¹⁾ Med "fartyg och luftfartyg" avses samtliga typer av vatten- eller luftburna fordon. Detta uttryck omfattar luftkuddefordon, flytande farkoster med eller utan framdrivning, samt fasta och flytande plattformar.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utsläpp av avfall minskas i enlighet med följande bestämmelser:

a) Från befintliga industrianläggningar som använder sulfatprocessen

— skall svagsyraavfall och neutraliserat avfall senast den 31 december 1993 minskas i samtliga vattenområden till ett värde som inte överstiger 800 kg total mängd sulfat per ton producerad titandioxid (dvs. motsvarande de SO₄-joner som ingår i den fria svavelsyran och i metallsulfaterna).

b) Från befintliga industrianläggningar som använder klorprocessen

— skall svagsyraavfall, restprodukter från avfallsbehandling och neutraliserat avfall senast den 15 juni 1993 minskas i samtliga vattenområden till följande värden för total mängd klorid per ton producerad titandioxid (dvs. motsvarande de Cl⁻-joner som ingår i den fria saltsyran och i metallkloriderna):

- 130 kg när naturligt rutil används,
- 228 kg när syntetiskt rutil används,
- 450 kg när slag används.

Om anläggningen använder flera typer av malm, gäller värdena i förhållande till mängden av de använda malmtyperna.

Artikel 7

Utom i fråga om inlandsytvatten får medlemsstaterna förlänga den frist som anges i artikel 6 a till senast den 31 december 1994 om betydande tekniska och ekonomiska svårigheter gör detta nödvändigt och under förutsättning att ett program för att effektivt minska utsläppen av sådant avfall lämnas till kommissionen senast den 15 juni 1993. Ett sådant program skall göra det möjligt att nå följande gränsvärden per ton producerad titandioxid vid de tidpunkter som anges:

- Svagsyraavfall och neutraliserat avfall: 1 200 kg den 15 juni 1993.
- Svagsyraavfall och neutraliserat avfall: 800 kg den 31 december 1994.

Senast tre månader efter det att detta direktiv antagits skall kommissionen underrättas om sådana fall och konsulteras om dessa. Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater.

Artikel 8

1. Vad beträffar kraven i artikel 6 kan medlemsstaterna välja att använda kvalitetsmål tillsammans med lämpliga gränsvärden på ett sådant sätt att de har samma effekt vad avser att skydda miljön och att motverka snedvridning av konkurrensen som en tillämpning av de gränsvärden som fastställs i detta direktiv.

2. Om en medlemsstat väljer att använda kvalitetsmål skall den till kommissionen lämna ett program⁽¹⁾ som visar att åtgärdernas är lika effektiva när det gäller att skydda miljön och motverka snedvridning av konkurrensen som gränsvärdena vid de tidpunkter då dessa skall tillämpas enligt artikel 6.

Programmet skall lämnas till kommissionen minst sex månader innan medlemsstaten avser att tillämpa kvalitetsmålen.

Programmet skall utvärderas av kommissionen enligt de förhållanden som fastställs i artikel 10 i direktiv 78/176/EEG.

Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater.

Artikel 9

1. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att utsläppen till luft minskar i enlighet med följande bestämmelser:

a) För befintliga industrianläggningar som använder sulfatprocessen

i) skall utsläppen av stoft till den 31 december 1993 minskas till ett värde av högst 50 mg/Nm³⁽²⁾ från större källor och högst 150 mg/Nm³⁽²⁾ från andra källor⁽³⁾,

ii) skall utsläppen av SO_x från förbrännings- och kalcineringssteget vid framställning av titandioxid till den 1 januari 1995 minskas till ett värde av högst 10 kg SO₂-ekvivalenter per ton producerad titandioxid,

iii) skall medlemsstaterna kräva att anordningar installeras som förhindrar utsläpp av syradroppar,

iv) skall anläggningar för koncentration av avfallssyror inte släppa ut mer än 500 mg/Nm³ SO_x räknat som SO₂-ekvivalenter⁽⁴⁾,

v) skall anläggningar för bränning av salter som uppkommit vid behandling av avfall vara utrustade med bästa tillgängliga teknik som inte medför oskäliga kostnader för att minska utsläppen av SO_x.

b) För befintliga industrianläggningar som använder klorprocessen

i) skall utsläppen av stoft till den 15 juni 1993 minskas till ett värde av högst 50 mg/Nm³⁽²⁾ från större källor och högst 150 mg/Nm³⁽²⁾ från andra källor⁽³⁾,

ii) skall utsläppen av klor till den 15 juni 1993 minskas till ett dygnsmedelvärde på högst 5 mg/Nm³⁽⁵⁾ vid någon tidpunkt.

2. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av direktiv 80/779/EEG.

3. Kontrollförfarandet för referensmätningarna för utsläpp av SO_x till luft anges i bilagan.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall kontrollera de värden och minskningar som anges i artikel 6, 8 och 9 i en omfattning som beror av varje anläggnings faktiska produktion.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att allt avfall från titandioxidindustrin och särskilt avfall som omfattas av förbud mot utsläpp eller dumpning till vatten eller luft

— begränsas så långt möjligt eller återanvänds om detta är tekniskt och ekonomiskt möjligt,

— återanvänds eller bortskaffas utan fara för människors hälsa och utan att skada miljön.

Detsamma gäller för avfall som uppkommer vid återanvändning eller behandling av ovan nämnda avfall.

Artikel 12

1. De medlemsstater som ännu inte vidtagit de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv skall sätta dem i kraft senast den 15 juni 1993. De skall genast underrätta kommissionen om de nationella bestämmelser de antagit för att följa detta direktiv.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 15 december 1992.

På rådets vägnar

M. HOWARD

Ordförande

⁽¹⁾ Sådan information skall tillhandahållas enligt artikel 14 i direktiv 78/176/EEG eller särskilt, om omständigheterna kräver det.

⁽²⁾ Kubikmeter vid en temperatur på 273 K och ett tryck på 101,3 kPa.

⁽³⁾ Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om de mindre källor som inte ingår i deras mätningar.

⁽⁴⁾ För nya koncentreringsprocesser kan kommissionen godkänna ett annat värde om medlemsstaterna kan visa att teknik inte finns tillgänglig som gör det möjligt att nå denna nivå.

⁽⁵⁾ Dessa värden anses motsvara högst 6 g/ton producerad titandioxid.

*BILAGA***Kontrollförfarande för referensmätningarna av gasformigt SO_x**

Mängderna av SO₂ och SO₃ samt syradroppar i SO₂-ekvivalenter, som släpps ut från enskilda anläggningar, beräknas på grundval av den luftvolym som släpps ut i samband med de särskilda processerna och den genomsnittliga halten SO₂/SO₃ under samma tid. Bestämning av luftflödet och halten SO₂/SO₃ bör ske vid samma temperatur- och luftfuktighetsförhållanden.
